

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/146/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125011244
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125011244.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Rudolfa Botta, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o návrhu odsúdeného na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 02.07.2025, č. k. 2PP/29/2025-54, na neverejnom zasadnutí konanom 25.09.2025 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. zamietla.

odôvodnenie:

- Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) uznesením z 02.07.2025, č. k. 2PP/29/2025-54, podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len odsúdený) na podmienkové prepustenie z výkonu z výkonu postupne uložených trestov odňatia slobody Okresným súdom Senica so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia trestným rozkazom č. k. 22T/22/2023 - 54 z 02.10.2023 podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 1 (jeden) rok, trestným rozkazom sp. zn. 0T/39/2019 zo 04.12.2019 podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024 v spojení s uznesením č. k. 10Nt/2/2024-21 z 10.12.2024 vo výmere 75 (sedemdesiatpäť) dní a trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/3/2025 z 12.02.2025 podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 3 (tri) mesiace.
- Zamietnutie návrhu okresný súd odôvodnil tým, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku, teda vykonal potrebnú časť z výmery uložených trestov, avšak nespĺnil ani jednu z materiálnych podmienok potrebných na podmienkové prepustenie.
- Záver o nesplnení prvej materiálnej podmienky okresný súd odôvodnil tým, že odsúdený si svojím správaním a vystupovaním síce vytvoril podmienky na preradenie do ústavu s miernejším stupňom stráženia a zaznamenal dve disciplinárne odmeny za výkon prospešných prác mimo ústav a za plnenie pracovných povinností, avšak je po niekoľkokrát vo výkone trestu odňatia slobody, takže svoje správanie vie prispôsobiť tak, aby bolo na požadovanej úrovni a zároveň vie, ako získať pozitívne hodnotenie od riaditeľa ústavu. Napriek tomu, že jeho ostatným zamestnaním boli brigády vo vinohrade, odsúdený počas výkonu trestu neprejavil záujem o žiadnu formu vzdelávania sa. Do aktivít kultúrno-osvetovej činnosti sa zapája len podľa vlastného záujmu. Z celkového pohľadu sa výkon trestu odňatia slobody odsúdeným nevymyká zo štandardného výkonu trestu odňatia slobody. Pred výkonom trestu býval so sestrou, rovnakú perspektívu má aj po výkone trestu odňatia slobody, so sestrou sa počas výkonu trestu nekontaktuje. K spáchanej trestnej činnosti zaujal formálne kritický postoj. Je vhodné doplniť, že opakované páchanie úmyselnej trestnej činnosti a špeciálna recidíva vo vzťahu nielen k prečinu krádeže, ale aj k dvom samostatným skutkovým podstatám prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia veľmi nepoukazuje na kritický postoj odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.
- Druhú materiálnu podmienku okresný súd u odsúdeného taktiež vyhodnotil ako nesplnenú. Vzhľadom na oboznámenú trestnú a priestupkovú minulosť okresný súd nezistil žiadnu objektívnu skutočnosť, ktorá by dávala dostatočný podklad pre záver o tom, že by odsúdený v prípade podmienkového

prepustenia viedol na slobode riadny život. Resocializačná prognóza je u odsúdeného menej priaznivá. Riziko recidívy trestnej činnosti je u odsúdeného stredné. Napriek snahe spoločnosti reprezentovanej Okresným súdom Senica vplyvať na osobu odsúdeného najskôr alternatívnymi trestami a neskôr formou nepodmienečného trestu odňatia slobody tak, aby došlo k jeho prevýchove a náprave, žiaden z trestov nenaplnil zamýšľaný účel. Odsúdený po osvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, po osvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody i po vykonaní nepodmienečných trestov odňatia slobody preukázateľne pokračoval v páchaní úmyselnej trestnej činnosti. S prihliadnutím na povahu spáchaných trestných činov, za ktoré mu boli postupne ukladané tresty odňatia slobody, je v záujme ochrany spoločnosti, aby odsúdený vykonal postupne uložené tresty odňatia slobody v ich plnej výmere.

5. Po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí sa prokurátorka vzdala práva na podanie sťažnosti, no odsúdený ihneď zahlásil sťažnosť, ktorú do dňa konania neverejného zasadnutia krajského súdu bližšie písomne neodôvodnil.

6. Okresný súd predložil spisový materiál Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) na rozhodnutie o sťažnosti odsúdeného 03.09.2025.

7. Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

a) nie je prípustná,

b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo

c) nie je dôvodná.

8. Krajský súd ako nadriadený orgán, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

9. Pokiaľ ide o konanie, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, odsúdený mu žiadne chyby nevytýkal a krajský súd vlastným prieskumom ani žiadne chyby nezistil. Okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy pre objektívne a zákonné rozhodnutie, pričom dodržal všetky ustanovenia Trestného poriadku viažuce sa nielen k príprave, ale aj k priebehu verejného zasadnutia a k dokazovaniu. Vyhlásené rozhodnutie následne v zákonom stanovenej lehote vypracoval a doručil stranám trestného konania do vlastných rúk, o čom svedčia doručky založené v spise.

10. Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky na podmiennečné prepustenie, okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery postupne uložených trestov. Presnejšie povedané, odsúdený vykonal pomernú časť z uložených trestov dňa 27.03.2025.

11. Splnenie formálnej podmienky však nestačí. Na podmiennečné prepustenie osoby z výkonu trestu odňatia slobody musia byť splnené aj dve materiálne podmienky a síce, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a tou druhou je, že od neho možno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

12. Pokiaľ ide o splnenie prvej z dvoch materiálnych podmienok predpokladaných v ustanovení § 66 ods. 1 Trestného zákona, krajský súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu, že odsúdený túto podmienku nespĺnil.

13. Podmiennečné prepustenie je mimoriadny zákonný inštitút, pričom mimoriadnosť spočíva v tom, že súd má možnosť, avšak nie povinnosť odsúdeného podmiennečne prepustiť, čo však neznamená, že súd nemá povinnosť odsúdeného podmiennečne prepustiť, pokiaľ odsúdený splnil všetky zákonné podmienky. Mimoriadnosť teda nespočíva v tom, že by súd mal možnosť zamietnuť návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie, pokiaľ odsúdený naplnil zákonné kritériá. Mimoriadnym je inštitút podmiennečného prepustenia iba v tom, že síce odsúdenému bolo skôr uložené vykonať určitý trest, avšak benevolenciou štátu ho za určitých podmienok nemusí vykonať celý.

14. Podľa odbornej literatúry je účel inštitútu podmiennečného prepustenia vymedzený nasledovne:

„Zmyslom podmiennečného prepustenia je umožniť opustiť brány väznice osobám, ktoré počas svojho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody dokázali analyzovať svoje protiprávne konanie, sebakriticky sa k nemu postaviť, vyvolať z neho poučenie a svojím aktívnym a kladným prístupom vo výkone trestu odňatia slobody preukázať polepšenie.“ (VICHREK, R. Současné trendy vývoje podmíněného propuštění. Trestněprávní revue. 2018, 1, str. 6 nasl.) Podmiennečné prepustenie teda „funguje ako motivačný prvok u odsúdeného páchatela, aby sa aktívne zapojil v rámci výkonu trestu do programov zaobchádzania, ktoré by mali mať nielen preventívny účinok z hľadiska recidívy, ale tiež integrujúce a restoratívne

účinky“. (HULMÁKOVÁ, J. Podmíněné propuštění z pohledu aplikační praxe a vybraných evropských právních úprav. *Trestněprávní revue*, 2017, 2, str. 27 a nasl.) Nad rámec toho „možnosť podmieneného prepustenia ovplyvňuje pozitívne väzenskú atmosféru, dáva väzňom perspektívu prepustenia a tým ich stimuluje k pozitívnym aktivitám a do určitej miery aj paralyzuje niektoré negatívne účinky pobytu vo väzení.“ (ŠÁMAL, P. a VÁLKOVÁ, H. K podmíněnému propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, *Trestněprávní revue*, 2012, 11-12, str. 249 a nasl.) „Cieľom je teda skutočná, nielen formálna zmena odsúdeného, formálne faktory tak majú hrať minimálnu rolu, je totiž nevyhnutné rozlišovať medzi obyčajnou vonkajšou adaptáciou odsúdeného na podmienky výkonu trestu a jeho skutočnou vnútornou premenou, ktorá je podstatná pri rozhodnutí o podmiennečnom prepustení.“ (NOVOTNÝ, O. O trestu a vězeňství. Praha. Academia, 1969, str. 206, nálež sp. zn. I. ÚS 2201/16 z 3. januára 2017, bod 32).

15. Pri posudzovaní splnenia podmienky polepšenia je potrebné reflektovať celý priebeh výkonu trestu a vývoj odsúdeného v tomto priebehu. Nie je preto možné mechanicky hodnotiť celý výkon trestu bez zohľadnenia behu času a zváženia vývoja odsúdeného, najmä ak vykonáva trest v dlhšej výmere. Je potrebné zdôrazniť, že zákon požaduje preukázanie polepšenia v čase rozhodovania o podmiennečnom prepustení. Pokiaľ teda odsúdený v prvotnej fáze výkonu trestu preukazoval známky polepšenia, ale v dobe predchádzajúcej rozhodnutiu o podmiennečnom prepustení sa správal opačným spôsobom, súd také správanie odsúdeného nevyhodnotí ako jeho polepšenie a naopak ani neplnenie povinností v začiatku výkonu trestu nevyhnutne neznamena, že sa odsúdený nepolepší neskôr. Pokiaľ však odsúdený svojim neskorším správaním preukázal, že sa polepšil a že sa snaží minimalizovať pravdepodobnosť páchania trestnej činnosti v budúcnosti, potom skoršie porušenie jeho povinností samé a pri splnení ostatných zákonných podmienok, nemôže zabrániť pozitívnemu rozhodnutiu súdu o podmiennečnom prepustení odsúdeného. Na polepšenie nie je možné usudzovať len podľa počtu disciplinárnych odmien. Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS vyplýva, že odsúdený doposiaľ získal 2 disciplinárne odmeny. Súd sú povinné sa zaoberať otázkou, či správanie sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody svedčí o skutočnej zmene životného postoja odsúdeného, aké je jeho bližšie správanie sa vo výkone trestu.

16. V konkrétnostiach tohto prípadu by sa vzhľadom na 2 disciplinárne odmeny, ktoré počas doterajšieho pobytu za mrežami odsúdený získal, a správanie na požadovanej úrovni, na prvý pohľad mohlo javiť, že prvá materiálna podmienka (v podobe preukázania polepšia svojim správaním sa počas výkonu trestu) splnená je, no opak je pravdou. Je potrebné zohľadniť, že odsúdený začal výkon trestu odňatia slobody 08.07.2024 a hoci je správanie odsúdeného v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody na požadovanej úrovni, tak v tom podľa názoru krajského súdu nie je možné vidieť skutočné polepšenie, ale odsúdený sa len formálne prispôbil podmienkam vo výkone trestu. Podľa krajského súdu odsúdený nevyvíja dostatočne aktívnu snahu po akýchkoľvek dostupných aktivitách vo výkone trestu, ktoré sú „navyše“. Odsúdený len dodržiava pravidlá výkonu trestu, čo je ale elementárna povinnosť každého väzňa a čo sa následne odzrkadlilo v získanej disciplinárnej odmene.

17. V tomto načrtnutom kontexte preto pokiaľ ide o povahu disciplinárnych odmien, možno konštatovať, že jedna mu bola udelená za výkon prospešných prác mimo ústav v súvislosti s výskytom vírusu slintačky a krívačky na území Slovenskej republiky a druhá z 25.06.2025 za plnenie pracovných povinností, pričom v iných smeroch krajský súd nezhliadol jeho snahu po náprave. Práve polepšeniu môže nasvedčovať tá skutočnosť, že odsúdený sa zúčastňuje programov určených na predchádzanie trestnej činnosti, rozpozná a reflektuje okolnosti, ktoré v minulosti prispeli k tomu, že páchal trestnú činnosť, zlepšuje svoje znalosti a schopnosti s cieľom uplatniť sa v spoločnosti, získava náhľad na svoju trestnú minulosť a úprimne ľutuje svoje konanie. Preto sa polepšenie odsúdeného neodvíja len od počtu disciplinárnych odmien, v tomto prípade možno konštatovať, že odsúdený nijako svojou aktivitou nevybočuje z radu, síce režimovo prispôsobených, avšak priemerných väzňov. Predsa nestačí, pokiaľ sa odsúdený správa v súlade s pravidlami stanovenými pre výkon trestu odňatia slobody. Polepšenie je totiž vývojový proces vnútornej premeny páchatelovej osobnosti, ktorý sa navonok prejavuje v jeho správaní. Dobré správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody však samé o sebe automaticky neznamena, že sa odsúdený polepšil, pretože môže byť aj len prejavom vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie väznice, nie o náznak skutočných zmien osobnosti odsúdeného. Na dôvažok pokiaľ ide o časový aspekt odmeny z 30.04.2025, odsúdený ju získal len krátko pred podaním návrhu na podmiennečné prepustenie, takže sa dá predpokladať, že toto bola jeho motivácia a nie pokus o skutočné polepšenie sa a prerod jeho osobnosti. Obzvlášť v prípade skúsenejšieho recidivujúceho odsúdeného je potrebné, aby pomer disciplinárnych odmien k disciplinárnym trestom bol výraznejší v prospech odmien, čo v tomto prípade nenastalo (2:0).

18. Krajský súd dospel k záveru, že odsúdený sa za doterajší pobyt za mrežami nezbavil záporných vlastností, charakterových čŕt, sklonov a zlých návykov, ktoré ho viedli k spáchaniu trestných činov, za

ktoré bol odsúdený. Krajský súd zastáva názor, že zo strany odsúdeného aktuálne ide len o formálne prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu, nie o skutočný prejav jeho snahy polepšiť sa tak, ako ho má na mysli citované ustanovenie zákona, tu s dôrazom na skutočnosť, odsúdený už bol opakovane v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody a bol i podmienične prepustený, teda mu je dobre známy väzenský režim.

19. Z hodnotenia je zrejmé, že odsúdený vo výkone trestu riadne pracoval, pričom o jeho pracovnej morálke niet pochýb, keďže podával požadované pracovné výkony a bol zato i odmenený. V prospech odsúdeného však nemožno vyhodnotiť fakt, že odsúdený neabsolvoval žiaden rekvalifikačný kurz, či iné formy vzdelávania s poukazom na jeho vzdelanie, kedy absolvoval 5 ročníkov základnej školy, teda nevyvíjal snahu po aktivitách navyše za účelom svojho lepšieho uplatnenia v spoločnosti na slobode, pričom krajský súd zohľadnil, že sa zapája do aktivít kultúrno-osvetovej činnosti. Nemožno prehliadnúť tiež skutočnosť, že i po značnej časti výkonu postupne uložených trestov je v rámci individuálneho prístupu vedený k formovaniu primeraného správania a hodnotovej orientácie v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, k zmyslu pre zodpovednosť, sebakontrolu a sebadisciplínu, čo z pohľadu krajského súdu mal mať osvojené. Taktiež treba zohľadniť, že je motivovaný k abstinencii a edukovaný v problematike závislostí, z čoho možno predpokladať, že svoj problém nemá úplne zvládnutý a abstinuje nútene v dôsledku výkonu trestu odňatia slobody.

20. V ďalšom možno poukázať na to, že odsúdený na verejnom zasadnutí síce prezentoval svoj kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, neuviedol však, ako na ňu s odstupom času nazerá a ani neuviedol nič, z čoho by bolo možné usúdiť, že by svoj predchádzajúci život tentokrát skutočne analyzoval z hľadiska príčin a podmienok páchania trestnej činnosti so zameraním sa na to, aby tieto príčiny a podmienky eliminoval a v budúcnosti tak trestnú činnosť nepáchal. I podľa riaditeľa ÚVTOS je odsúdený len formálne kritický. Tu krajský súd zotrváva na názore, že stotožnenie sa odsúdeného so správnosťou, zákonnosťou a spravodlivosťou jeho odsúdenia je nevyhnutnou súčasťou premeny odsúdeného, uvedomenia si jeho protiprávneho konania a dosiahnutia polepšenia, keďže o jeho kritickom postoji má pochybnosti vzhľadom na skutočnosť, že bol opakovane odsúdený za marenie výkonu úradného rozhodnutia, čím neprejavil rešpekt k súdnym rozhodnutiam a tieto úmyselne porušoval.

21. Z uvedených skutočností potom krajský súd uzatvára, že u odsúdeného nevzhladol skutočné polepšenie ako výraz prerodu osobnosti s kritickým náhľadom na spáchanú trestnú činnosť, aktívne podnikajúce kroky k tomu, aby počas výkonu trestu eliminoval všetky príčiny páchania trestnej činnosti a v budúcnosti sa jej viac nedopúšťal.

22. Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku v zmysle ust. § 66 ods. 1 Trestného zákona a síce, že je od odsúdeného možné dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ani túto podmienku krajský súd nepovažuje za splnenú.

23. Možno pripomenúť, že ak u odsúdeného nenastalo v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody žiadne polepšenie, tak nemožno dospieť k záveru o splnení druhej materiálnej podmienky, nakoľko polepšenie odsúdeného je esenciálnou zložkou vyvodenia predpokladu, či odsúdený bude schopný viesť po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody riadny život. Od odsúdeného teda nemožno dôvodne očakávať vedenie riadneho života v budúcnosti, pokiaľ nemožno konštatovať jeho polepšenie sa už počas výkonu trestu.

24. Vedením riadneho života sa vo všeobecnosti rozumie stav, kedy odsúdený dodržiava právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu a spoločnosti, nezneužíva svoje práva proti spoluobčanom, nenarušuje občianske spoluzitie v mieste bydliska ani v zamestnaní, nedopúšťa sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov. (R 22/1987) Jedným zo základných znakov riadneho vedenia života je dodržiavanie právneho poriadku. Ak podmienične odsúdený v skúšobnej dobe závažným spôsobom poruší právne normy najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil. (R 19/1976)

25. Súdny pri rozhodovaní o podmieničnom prepustení primárne skúmajú, či odsúdený bude mať zabezpečené zamestnanie, či iný zdroj príjmov, či bude mať zabezpečené bývanie, či udržiaval kontakt s rodinou alebo inými blízkymi a aká je jeho širšia trestná minulosť, vrátane možných predchádzajúcich podmieničných prepustení na slobodu. Okolnosti, vzťahujúce sa k materiálnemu a sociálnemu zázemiu odsúdeného ovplyvňujú možnosť reintegrácie odsúdeného do spoločnosti a sú teda relevantné pri rozhodovaní o podmieničnom prepustení.

26. Nutné je tak analyzovať vývoj trestnej činnosti z hľadiska jej frekvencie a závažnosti, a to najmä v rokoch predchádzajúcich spáchaniu trestného činu, za ktorý odsúdený vykonáva trest. Je pritom potrebné mať na pamäti, že podľa kriminologických výskumov dochádza k opusteniu kriminálnej dráhy postupne, jedná sa teda o dlhší proces, nie o jednorazovú zmenu. Ak sa napríklad predlžujú doby

medzi páchaním jednotlivých trestných činov odsúdeným, môže to skôr naznačovať, že odsúdený je na správnej ceste opustiť kriminálnu kariéru, ako to, že sa jedná o chronického recidivistu, ktorého treba čo najprísnejšie oddeliť od spoločnosti. A naopak, najmä opakovane páchaná trestná činnosť v krátkych intervaloch nasledujúcich po prepustení z predchádzajúceho výkonu trestu odňatia slobody môže naznačovať, že od odsúdeného nie je možné očakávať vedenie riadneho života, čo však platí len za predpokladu, že odsúdený nepreukáže, že v medziobdobí nedošlo k takému polepšeniu a zmene postoja, ktoré poskytujú podstatnú nádej, že po novom podmieničnom prepustení povedie riadny život. V tomto ohľade môže byť relevantným dôležitým ukazovateľom napríklad to, pokiaľ odsúdený sám rozpozná a uzná podmienky, ktoré v minulosti prispeli k páchaniu jeho trestnej činnosti a vyrovnáva sa s nimi.

27. Pokiaľ ide o sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, tieto sú podľa názoru krajského súdu zjavné. V tomto kontexte je potrebné primárne poukázať na odpis registra trestov odsúdeného, z ktorého je zrejme, že pácha trestnú činnosť od mladosti - intenzívne od roku 1996 s menšími časovými odstupmi (odsúdenia z rokov 1996, 1999, 2002, 2003, 2009, s následnou pauzou od 2018, 2019, 2020, 2021 opakovane, 2022, 2023 opakovane). Odsúdený má už celkovo 14 záznamov v odpise registra trestov prevažne za majetkovú trestnú činnosť (opakovane krádež, neplnenie odvodovej povinnosti) a za marenie výkonu úradného rozhodnutia vo vzťahu ktorým je špeciálnym recidivistom, pričom mu boli ukladané podmieničné či nepodmieničné tresty odňatia slobody, alebo trest povinnej práce, dokonca už bol v minulosti podmienične prepustený, teda zo strany spoločnosti mu bolo poskytnutých dosť šancí preukázať, že to so svojou nápravou myslí skutočne vážne. Tieto šance nevyužil a opakovane konal protiprávne.

28. Odsúdený aktuálne vykonáva postupne uložené a nariadené tresty odňatia slobody uložené mu za marenie výkonu úradného rozhodnutia a krádež. Odsúdený si momentálne odpykáva tieto tresty v ústave s minimálnym stupňom stráženia (po jeho preradení), pričom v rámci vnútornej diferenciacie je stále umiestnený do strednej diferenciacnej skupiny „B“ s tým, že diferenciacná skupina určuje program zaobchádzania s odsúdeným, pracovisko odsúdeného, program vzdelávania či ovplyvňuje ubytovanie odsúdeného počas výkonu trestu. V danom prípade bolo teda prihliadnuté s poukazom na § 66 ods. 2 Trestného zákona najmä na povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti, ktorej sa odsúdený dopustil a v zmysle odpisu registra trestov aj na sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, kedy vo vzťahu k jeho osobe nemožno jednoznačne vyvodiť záver, že bude viesť na slobode riadny život.

29. Pokiaľ ide o prechádzajúci spôsob života, hoci odsúdený brigádne pracoval vo vinohrade, zrejme nedisponoval dostatočnými finančnými prostriedkami, ktoré chcel získať trestnou činnosťou na uspokojenie potrieb jeho živobytia. Okrem toho, odsúdený v priestupkovo konal 6-krát, konkrétne sa dopustil priestupku proti majetku a priestupkov v doprave. Navyše odsúdený nijakým spôsobom nepreukázal, že v prípade jeho prepustenia na slobodu má zabezpečenú prácu, aby mal legálny príjem na svoje živobytie. Ani v tomto smere teda odsúdený neposkytol dostatočné záruky na prijatie záveru, že na slobode by sa opätovne do stretu so zákonom nedostal, keďže je očividné, že by sa mohol vrátiť do starých koľají.

30. Krajský súd zastáva názor, že vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného v spojení s nesplnením prvej materiálnej podmienky nie je možné zaručiť, že po prípadnom podmieničnom prepustení bude viesť riadny život. Predchádzajúci spôsob života odsúdeného nedáva dostatočné záruky, že by v prípade podmieničného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu viedol riadny život resp., že by sa nedopúšťal ďalšej trestnej činnosti. Riziko recidívy odsúdeného tak aj krajský súd posúdil ako prevažujúce nad očakávaním riadneho vedenia života odsúdeným v budúcnosti, v dôsledku čoho nemožno druhú materiálnu podmienku na podmieničné prepustenie považovať za splnenú. O správnosti uvedeného záveru svedčí i resocializačná prognóza odsúdeného, ktorá je menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je stredné.

31. Pokiaľ odsúdený na verejnom zasadnutí poukazoval na to, že má rodinu, čo bolo jeho motiváciou podať návrh na podmieničné prepustenie, táto skutočnosť nijako nie je spôsobilá u neho rozptýliť riziko novej recidívy na mieru potrebnú pre pozitívne rozhodnutie o jeho návrhu. Je potrebné zdôrazniť, že odsúdený mal rodinu i predtým, pričom ho to v minulosti neprišlo zmeniť svoj životný štýl kriminálnika. Dopady výkonu trestu na rodinu mal odsúdený uvážiť skôr ako páchal trestnú činnosť, a to i po uplatnení najprísnejšej trestnoprávnej represii v minulosti.

32. Zhrnúc vyššie uvedené krajský súd dospel k rovnakému záveru ako okresný súd a síce, že náprava a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody a že podmieničným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov. Súd pritom predmetný záver vyslovili po komplexnom posúdení všetkých relevantných faktorov,

teda s poukazom na jeho trestnú minulosť, na jeho celkove správanie sa počas pobytu vo väzení, na postoj k spáchanej trestnej činnosti, a tiež komplexne zohľadnili hodnotenie riaditeľa ÚVTOS.

33. Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku na neverejnom zasadnutí ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.